

Младеновачки Глас

2 4 0 6 2 2 5 1

ДИГИТАЛНО ИЗДАЊЕ

СПЕЦИЈАЛ 3

1. април 2026.

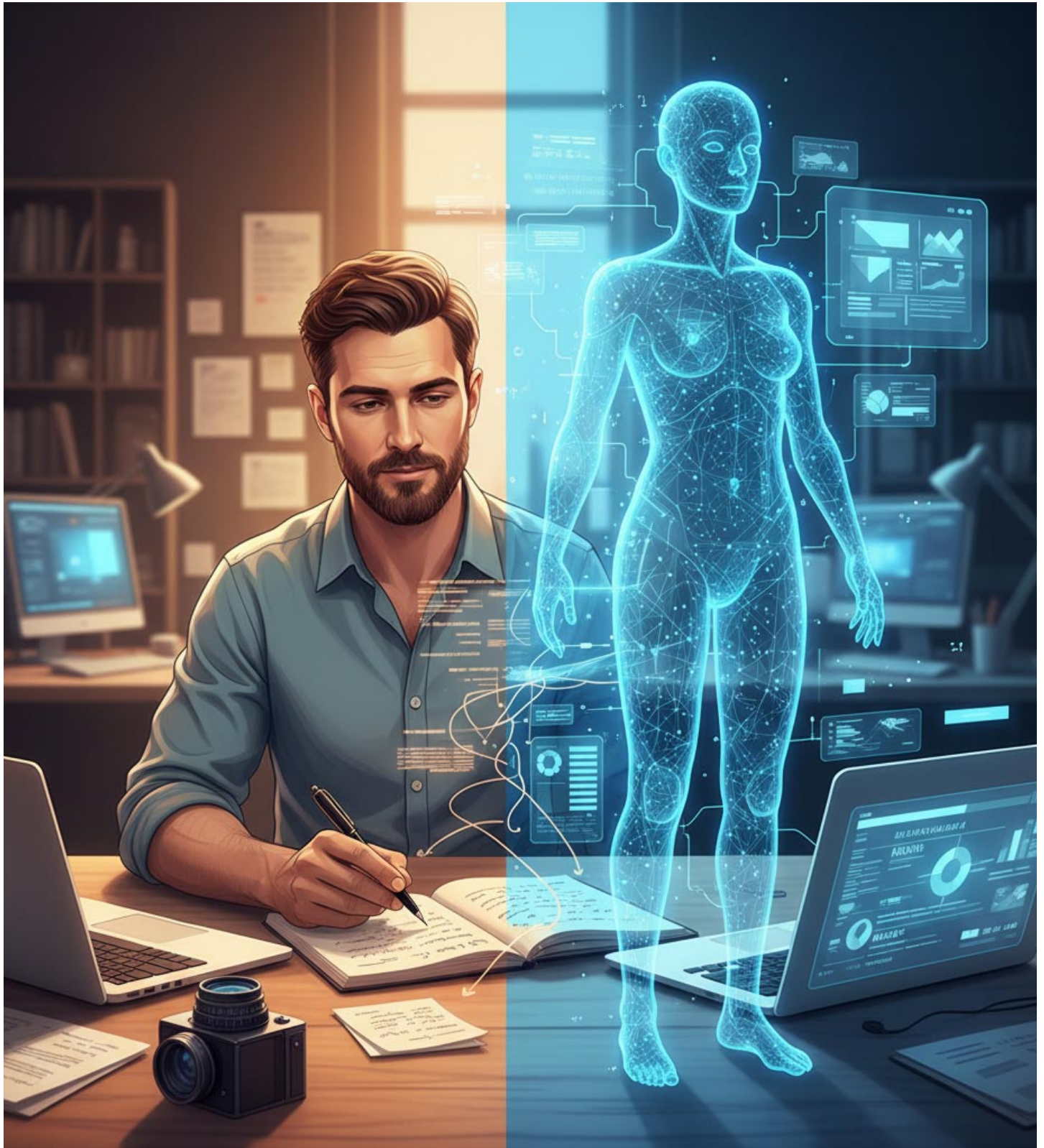
МЕДИЈИ У ВРЕМЕНУ ВЕШТАЧКЕ ИНТЕЛИГЕНЦИЈЕ

Новинарство је увек живело између времена. У Младеновцу, као и у многим другим градовима, вести су некада настајале уз писаћу машину, стрпљење и мирис штампарске боје. Данас новинар ради са камером, рачунаром и интернетом, у свету у којем информација путује брже него икада. Пред нама је нова епоха у којој вештачка интелигенција улази у редакције као моћан алат, али и као изазов који тражи мудрост и одговорност. Ова илустрација показује тај пут: од прошлости у којој су новине бележиле живот Младеновца и чувале памћење једне заједнице, преко садашњости у којој новинар бира шта је важно, до будућности у којој технологија може помоћи да се истина открије брже и јасније. Суштина новинарства, међутим, остаје иста – служити јавности и чувати поверење читалаца.

Чувајши памћење, разумиши садашњост, мислиши будућност

ЧОВЕК И МАШИНА – САРАДЊА, НЕ СУКОБ

Већтачка интелегенција постоје део свакодневне рада новинара – не као замена, већ као подршка. Она може да убрза претрагу података, анализу информација и техничку обраду садржаја. Ипак, суштина новинарства остаје непромењена – одговорности, процена и разумевање контекста припадају човеку. Новинар постојеља истражања, проверава чињенице и доноси одлуку шта је важно за јавности. Управо у том односу између човека и технологије настаје нови облик новинарства – заснован на сарадњи, а не на замени. Будућности новинарства не припада машини – већ односу између човека и машине.

Издавач: ДОКУМ Младеновац / главни и одговорни уредник: Слободан Станковић Лицко / адреса редакције: Јанка Катића 23
 телефон: 063/105-89-05 / излази петком / APR NV000759 / web: mladenovackiglas.neocities.org / e-mail: mladenovackiglas@gmail.com
 Facebook: Младеновачки ГЛАС / Сви објављени текстови и фотографије су власништво редакције и ауторски су заштићени.
 Забрањена је и кажњива њихова употреба у било ком облику без сагласности издавача новина и власника ДОКУМ Младеновац.

БРЗИНА И ИСТИНА – ТРКА КОЈА ТРАЈЕ

У времену ширених информација, брзина је постала главна валута медија.

Вести се објављују у секунди, често пре него што се до краја провере.

Управо то настаје највећи изазов савременог новинарства – како бити брз, а остати тачан. Друштвене мреже убрзавају проток информација, али истовремено шире и нетачности.

Защо се поверење јавике више не стиже први објављеном вешћу, већ провереном и одговорно пренећом информацијом. Брзина привлачи пажњу.

Истина задржава поверење. И то брже него што примећујемо.

ЛОКАЛНО И ГЛОБАЛНО – ГЛАС МАЛИХ СРЕДИНА

У СВЕТУ У КОЈЕМ ИНФОРМАЦИЈЕ ПУТУЈУ БЕЗ ГРАНИЦА, ЛОКАЛНО НОВИНАРСТВО ДОБИЈА НОВУ СНАГУ.

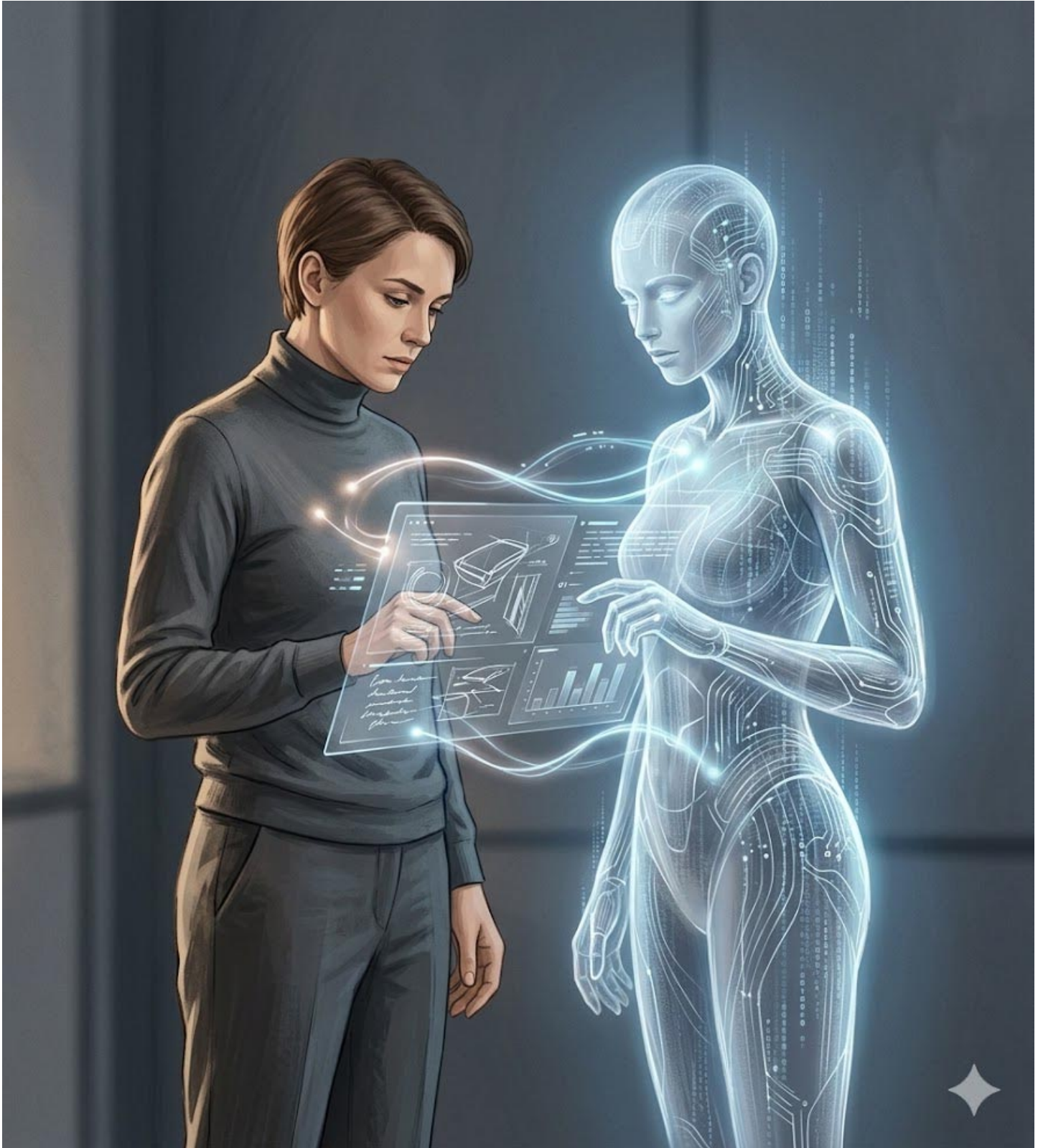
Приче из малих средина више нису затворене у оквире једног града – оне постојау видљиве и достујне свима. Управо у томе лежи њихова вредност: у ауθενциности, блискости и поверењу које граде са публиком. Дигиталне платформе омогућавају да локални глас буде чујан далеко изван места у којем настаје. Када је тај глас истинит и одговоран, он престаје да буде локалан – постојаје универзалан. Технологија може да прошири глас. Само човек може да му да смисао

ВЕШТАЧКА ИНТЕЛИГЕНЦИЈА У СВАКОДНЕВНОМ ЖИВОТУ

Вештачка интелигенција више није део будућности – она је већ присутна у свакодневном животу. Од прейорука на интернету, преко навигације и превођења, до обраде фотографија и комуникације, њена улога постаје све видљивија. Иако често делује неуприметно, она мења начин на који радимо, учимо и доносимо одлуке. Питање више није да ли користимо вештачку интелигенцију – већ да ли она користи нас. Када се примењује одговорно и разумно, вештачка интелигенција може да постане корисан савезник у свакодневним обавезама и олакша многе аспекте живота.

ЧОВЕК И МАШИНА – САРАДЊА ИЛИ ЗАМЕНА?

Све чеће се пошавља пишање да ли ће вешиачка интелијенција замении човека.

Иако поједини послови већ пролазе кроз промене, суштина није у замени, већ у сарадњи. Машине моју да обрађују велике количине података, да убрзају процесе и олакшају рутинске задатке, али креативности, одговорности и емоција остају у домену човека. Управо у том односу лежи будућности – у стварању људској искуства и технолошких могућности.

Пишање није ко ће која замении – већ ко ће преузети одговорности.

ГРАНИЦЕ ВЕШТАЧКЕ ИНТЕЛИГЕНЦИЈЕ – ШТА НЕ МОЖЕ МАШИНА?

Иако вештачка интелигенција може да обради огромне количине података и донесе брзе закључке, постоје области у којима човек остаје незаменљив.

Емоција, интуиција, морална одговорност и способност да се донесу одлуке у сложеним и непредвидивим ситуацијама не могу се свести на алгоритме. Машина може да предложи, израчуна и оптимизује, али не може да осети последице својих одлука ни да преузме одговорност за њих. Управо у тим границама открива се суштина људскости – способност да разумемо, саосећамо и бирамо, чак и онда када нема јасног одговора. Граница машине није у знању – већ у одговорности коју не може да понесе.

ЗНАМО ЛИ ГДЕ СМО КРЕНУЛИ И ШТА ЈЕ ЦИЉ?

Избор није у технологији – већ у човеку који њоме управља.

***Вештачка интелигенција ошвара враћа будућности, али истовремено
поставља питања на која још немамо коначан одговор.***

Крећемо се брзо, често брже него што разумемо последице социјалних одлука.

Да ли знамо куда нас тај пут води и шта желимо да постигнемо? Технологија може да нас убрза, али не може да одреди наш циљ. Тај избор остаје у рукама човека. Управо зато је важно да постављамо питања пре него што дамо одговоре. Одговори тек долазе – и тек треба да их заједно пронађемо.

Пут већ постоји. Циљ тек морамо да одредимо.